

Chánh Kinh Báo

NĂM THỨ XVI THÁNG MƯỜI MỘT 1951

SỐ 181

TỤC-BẢN SỐ 12

Chủ-nhiệm kiêm chủ-bút :

Mục-sư: **ÔNG-VĂN-HUYỀN**

Hội-Thánh Tin-Lành — Đà-Nẵng

LỆ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 50 đồng

Nửa năm — 27 đồng

Mỗi số — 5 đồng

THÂN-THỀ CHỚ KHÔNG PHẢI BỘ MÁY

«Vả, anh em là thân của Đấng Christ và là chi-thể của thân, ai riêng phần này. Ấy nhờ Ngài mà cả thân-thề ràng-buộc vững-bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao-thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần làm cho thân-thề lớn lên và tự gây-dựng trong sự thương-yêu» (ICô-rinh-tô 12 : 27; Êphê-sô 4 : 16).

THÂN-THỀ có thể ví như bộ máy, song bộ máy không phải là thân-thề. Các bộ-phận trong bộ máy được tổ-hiệp và cử-động do một ý-chỉ ở ngoài bộ máy, chớ chính nó không có sự cảm biết gì. Các chi-thể của thân-thề được kết-hiệp và hoạt-động do một ý-chỉ đã đặt trong thân-thề, và đều có sự cảm biết. Bộ máy không bao giờ lớn lên và mở-mang. Thân-thề thì có sự lớn lên, và càng mở-mang.

Chúa ví chúng ta là Hội-Thánh của Ngài như một thân-thề chớ không phải như một bộ máy. Sự ví sánh ấy rất đơn-sơ rất dễ hiểu mà cũng rất sâu-nhiệm, rất quý-báu; chúng ta càng gẫm càng hay, càng suy càng cảm-phục.

AI RIÊNG PHẦN NÀY

Phải, trong bộ máy cái trục không phải là bánh xe, cái đinh ốc không phải là cái dây lò-xo; cái gì ra cái ấy, có vị-trí riêng, có phận-sự riêng. Trong thân-thề cái tay khác, cái chơn khác, lỗ tai khác, con mắt khác; mỗi chi-thể đều có một chỗ riêng, làm một việc riêng, không bao giờ lẫn-lướt nhau cũng như không bao giờ nạnh-hệ nhau. Bởi «Vả bằng cả thân-thề đều là mắt thì sự nghe ở đâu? Nếu cả thân-thề đều là tai thì sự ngửi ở đâu? Nhưng bây giờ Đức Chúa Trời đã sắp-đặt các chi-thể của

thân chúng ta, ban cho mỗi một chi-thể cái địa-vị theo ý Ngài lấy làm tốt mà chỉ-định» (I Cô 12 : 17, 18).

Đấng cực-kỳ thông-minh đã kết-hiệp các chi-thể thành một thân-thề tối diệu, đặt trong đó một ý-chỉ tối linh. Chính Ngài cũng đã sắp-đặt các chức-dịch trong Hội-thánh của Ngài, «đã ban ân-diễn cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ-dõ, kẻ kia làm tiên-tri, người khác làm thầy giảng Tin-lành, kẻ khác nữa làm mục-sư và giáo-sư» (Êph. 4 : 7, 11). **AI RIÊNG PHẦN NÀY,** song

RÀNG-BUỘC VỮNG-BỀN

Trong dànng máy tuy mỗi bộ-phận giữ một phần việc riêng, song vẫn liên-lạc khắng-khít nhau mà cử-động cùng một công-việc chung đã chỉ-định. Trong thân-thề tuy mỗi chi-thể giữ một nhiệm-vụ riêng mà vẫn ràng-buộc vững-bền để hoạt-động một mục-đích chung theo tri-năng.

Muốn cho công-việc đều-dặn để có kết-quả tốt đẹp, thì cả dànng máy phải luôn được siết chặt, không bị lỏng ở một bộ-phận nào. Muốn cho mục-đích thành-tựu may-mắn thì cả thân-thề phải được lành-mạnh và ràng-buộc vững-bền, không chi-thể nào bị

lạt-bình long-léo-gi. Cũng một thể ấy, muốn công-việc của nhà Chúa tức Hội-Thánh của Ngài đem lại nhiều kết-quả vinh-hiễn cho Ngài, thì các chi-thể trong thân của Ngài tức là tất cả chấp-dịch trong Hội-Thánh phải cậy ơn Ngài « dùng giấy hòa-bình mà giữ-gìn sự hiệp một của Thánh-Linh ». Phải luôn luôn rờ lòng tự hỏi, và cảm biết quả-quyết chúng ta tuy AI RIENG PHẦN NÀY trong mỗi chức-nhiệm do ân-tứ Chúa ban mà kỳ thật lúc nào cũng RÀNG-BUỘC VỮNG-BỀN với nhau để làm vinh-hiễn danh Chúa trong một mục-dịch chung của MỘT THÂN-THỂ. Bởi chúng ta đều « đã được gọi đến dựng hiệp nên một thể » và

GIAO-THÔNG VỚI NHAU

Dàng máy đã được ràng-buộc vững-bền với nhau, các bộ-phận phải tương-giao với nhau. Dầu vậy, nó dầu có biết lẽ cần-thiết, chỗ lợi-hại và nỗi vui buồn của sự tương-giao ấy. Trong thân-thể chúng ta các chi-thể được ràng-buộc nhau, được giao-thông nhau, hơn nữa có sự cảm biết các lẽ cần-thiết, chỗ lợi-hại và nỗi vui buồn của sự giao-thông với nhau đó một cách rõ-rệt và sâu-xa. Kia, khi chơn trượt thì tay liền dang ra để gượng lại hoặc chống đỡ; con mắt thấy viên đá mảnh cây sắp bấn nhằm lỗ tai, thì cần cõ xoay tránh, bàn tay sè đỡ. Các sự giao-thông nhau, giúp-đỡ nhau đó nào có phải là những cái động-dậy của một bộ máy, mà là sự hoạt-dộng của thân-thể.

Xin các chấp-dịch trong Hội-Thánh của Chúa giữa chúng ta đều cùng tự nhủ ngưng thần định trí trong giây-lát, tự kiểm-điểm lại bao nhiêu công-việc mà ta vẫn tự nhận là LÀM CHO CHÚA, là HẬU-VIỆC CHÚA trong một Hội-thánh cùng một mục-dịch chung mấy lâu nay là công-việc của một bộ máy ở trong dàng máy, hay là công-việc của một chi-thể ở trong thân-thể?

Công-việc của chúng ta tuy có dựa vào một qui-tắc, tuy phải tỏ ra bằng giấy-tờ mà có phải chỉ là trưng-trưng của qui-tắc và giấy-tờ đâu. Nếu sự giao-thông giúp-đỡ của chúng ta chỉ bằng qui-tắc và qui-tắc, giấy-tờ và giấy-tờ, thì nó cũng chỉ có mỏng-mảnh và khô-khan như qui-tắc và giấy-tờ vậy. « Nhưng trên hết mọi sự đó, phải mặc lấy lòng thương-yêu, vì là giấy-liên-lạc của sự trọn-lành » để

GÂY-DỰNG THÂN-THỂ

Mục-dịch duy-nhứt của Chúa về các chấp-dịch của Ngài là « để các thánh-dồ được trọn- vẹn về công-việc của chức-dịch và sự GÂY-DỰNG THÂN-THỂ Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức-lin và trong sự hiểu-biết Con Đức Chúa Trời mà nên bậc thành-nhơn được tâm-thước vóc-giác trọn- vẹn của Đấng Christ ».

Muốn đạt mục-dịch duy-nhứt đó, Đức Chúa Trời không nhờ bộ máy tuyệt-xảo nào, mà chỉ nhờ các chi-thể tối diệu do ân-tứ của Ngài. Bởi chẳng có dàng máy nào có sự lớn lên và được mở-mang trong nó, vì các bộ máy trong nó không làm việc ấy được. Song thân-thể ta có thể có sự lớn lên và được mở-mang thêm, vì các chi-thể làm việc ấy được, có khả-năng và cảm-giác phải làm việc ấy và vui làm việc ấy.

Các chấp-dịch nhà Chúa giữa chúng ta đều cảm biết có trách-nhiệm luôn khả-năng lẫn lạc-thú về sự GÂY-DỰNG THÂN-THỂ Đấng Christ không? Nếu chưa cảm biết như thế thì ai đó chỉ là một bộ máy trong dàng máy chớ chưa phải một chi-thể trong thân-thể đâu. Người dưng ấy tuy thấy có sốt-sắng, có hoạt-dộng, song thấy đều như bộ máy cả, không mong gì GÂY-DỰNG THÂN-THỂ được.

Vậy, công-việc nhà Chúa giữa chúng ta có tinh-thần ra thế nào, tỏ trên

THÂN-THỀ CHỜ KHÔNG PHẢI BỘ MÁY

(tiếp theo trang 2)

hình-thức làm sao, có thể nói hoàn-toàn do chúng ta là các chấp-dịch của Ngài có hết lòng đầu-phục Ngài và quyết chí cậy ân-diễn Ngài để hầu-việc Ngài cùng chẳng. Chúng ta cùng gãm lại câu Kinh-Thánh này: «Vả, như thân là một, mà có nhiều chi-thề, và như các chi-thề của thân đều có nhiều cũng chỉ hiệp thành một thân mà thôi, Đấng Christ khác nào như vậy. Vì chung chúng ta hoặc người Giu-đa, hoặc người Gờ-réc, hoặc tòi-moi, hoặc tự chủ, đều đã chịu phép báp-têm chung một Thánh-Linh để hiệp làm một thân; và chúng ta đều đã chịu uống chung một Thánh-Linh nữa» (I Cô 12: 12, 13).

Thời-thế nào, cảnh-ngộ nào, địa-vị nào, ta cũng luôn nhớ rằng chúng ta là **THÂN-THỀ CHỜ KHÔNG PHẢI BỘ MÁY**. — *Thánh-Kinh-Báo*.